



Baratech, sense embuts

Allà on es mouen diners i se n'hi poden guanyar, sol ser ple de lluites i d'acords entre els interessats per obtenir la millor part del pastís. Inclou favors entre persones, empreses o institucions, sempre és clar que tinguin algun rendiment. De la mateixa manera, moltes transaccions es fan amb informació privilegiada que, lògicament, té la seva retribució. Un món darrere l'escenari econòmic que passa inadvertit a la major part dels mortals, amb actuacions totes elles lícites i que tan bé ens va il·lustrar la famosa sèrie *Dallas*, un pèl antiga però que no perd ni un bri d'actualitat, perquè tot això és intrínsec al món dels negocis.

Gonzalo Baratech ho narra amb la mar de talent cada setmana al suplement *El Cèntim* de l'AVUI. Ho fa donant noms i cognoms, amb un estil propi, sense embuts, amb un català riquíssim en frases fetes que és un gust de llegir. Gust doble, poc habitual, pel fons i per la forma.

Només a tall d'exemple, extret de la seva crònica de fa 15 dies, parlant de l'empresari Luis del Rivero (Sacyr): "Milhomes de negocis de la Moncloa, disposat a servir el règim, sempre, és clar, a canvi de succulents privilegis, en forma d'obra pública o altres gangues de mal controlar". O parlant de la venda als russos de les accions que té a Repsol, "s'hi sent aquella ferum irrespirable, la fortor de la corrupció". O referint-se a l'intent de comprar el BBVA, "aquell assaig de jocs de mans va aixecar una polseguera d'irregularitats i corrupteles, entre altres l'ús de dossiers pagats a tant la ratlla... No va passar del simple foc d'encenalls i tot se'n va anar a l'aigua". Es pot dir més alt, però no més clar. Un privilegi i un gust. No se'l perdin. (Ah! I ni tan sols ens coneixem.)